

STILTE GELUK.

In het begin zijn wij het die de stilte opzoeken . Dan wortelt de stilte innerlijk en diep.

Lawaai is overal om ons heen.
We zoeken rust en stilte in de natuur.
De natuur is direct anders, vrediger.
Je bent verbonden met de natuur,
je voelt contact en eenheid.

En er is meer dan de rust om je heen,
de stilte, het zwijgen en de harmonie.

Sommigen zoeken de uitgestrekte vlaktes,
daar, waar het zicht onbeperkt is.
Waar je kunt dwalen in eindeloos uitstrekende ruimte.
De adembenemende leegte van het land,
met hier en daar de broederschap van een boom.

Op het strand met de wind in je rug
zie je de open zee met zijn daverende golven.
Je raakt onder de indruk van de kracht van natuurgeweld,
geregisseerd door een onzichtbare hand.
De fascinatie voor de afwisseling van de stilte en de storm.
Het maakt je stil, dit oerwonder.
Elke keer is het weer anders, het getij, het seizoen, het spel, zijn kracht.

Soms raakt ons de goedheid, de puurheid,
de schoonheid van de bloei, de eindeloze variatie,
het verschil en de kleur.
Of het tere, het kleine dat groeit tot iets groots.
Zomaar een bloem.
De aanblik van de schitterende knalrode late middagzon,
de goudgele gloed van de herfst.
De essentie is de universele taal van liefde.

De elementen van de natuur zijn niet alleen om ons heen.
We ervaren de verbondenheid, de rust en de schoonheid door resonantie.
We komen in contact met iets dat alles omvat.
Het onzichtbare van de schepping toont zich aan ons en wordt

aanraakbaar.

We ervaren de heelheid omdat dit beantwoordt aan wat wij zijn.

We zoeken onze innerlijke ruimte, onze vrijheid.

We zoeken iets dat uitstijgt boven het alledaagse, het vaste kader en de abstractie.

In diepste zin zijn we zelf de natuur.

We zijn zelf de kracht van de storm en de stilte van de ijle lucht.

Het trekken naar buiten is het verlangen om diep binnenin te vinden.

Wij zijn die essentie, die openheid, de ruimte en de schoonheid, het grenzeloze en de tomeloze energie.

Je vraagt je nooit af of het bos er morgen nog staat.

Je weet het, er is vanzelfsprekend vertrouwen.

Iets opent, diep binnenin.

De oersfeer blijkt geworteld.

Diep binnenin, in jou, als essentie.

De onverwoestbare ingrand van zijn,
het pure zijn.

DJIHI MARIANNE